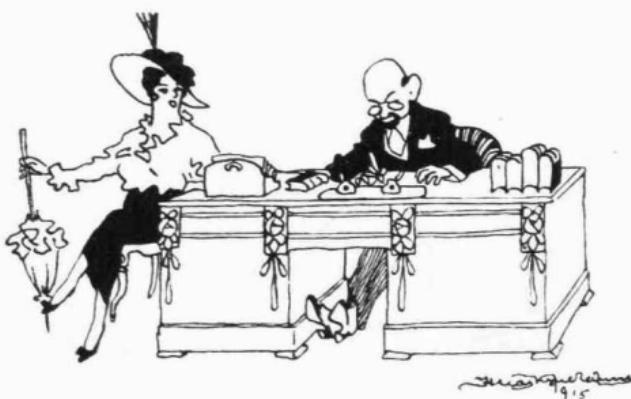

Οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ ἐχάραττον εἰς τοὺς δακτυλίους των ἵχθυν, διότι, ὡς γνωστόν, ὁ ἵχθυς ἦτο τὸ σύμβολον τοῦ Σωτῆρος, ἐνεκα τῶν γραμμάτων ΙΧΘΥΣ, ἀτινα εἶνε τὰ ἀρχικὰ τῶν λέξεων ΙΗΣΟΥΣ, ΧΡΙΣΤΟΣ, ΘΕΟΣ, ΥΙΟΣ, ΣΩΤΗΡ.

Διασημότατος δακτύλιος ἦτο ὁ τοῦ Γύγου, περὶ οὗ ὁ Πλάτων λέγει ὅτι ἦτο ποιμὴν τοῦ βασιλέως τῆς Λυδίας, γενομένης δέ ποτε βροχῆς καὶ σεισμοῦ συνέβη νὰ σχισθῇ ἡ γῆ καὶ νὰ γίνῃ χάσμα εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἴστατο. Ἰδὼν τοῦτο ὁ Γύγης καὶ θαυμάσας κατέβη καὶ εἶδε πολλὰ ἀξιοθαύμαστα καὶ νεκρὸν ὑπερμεγέθη ἐντὸς μεγίστου χαλκοῦ ἵπου. Εἶχε δὲ ὁ νεκρὸς χρυσοῦν δακτύλιον. Ὁ Γύγης παραλαβὼν αὐτὸν καὶ θέσας εἰς τὸν δάκτυλον καὶ στρέψας τὴν σφενδόνην (πέτραν) εἰς τὰ ἔσω τῆς χειρός, ἐξῆλθεν. Ἐπανελθὼν ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων ποιμένων παρετίρησεν ὅτι οὗτοι ὅμιλοιν περὶ αὐτοῦ ὡς περὶ ἀπόντος, ἔως οὗ ἐπιψήλαφῶν τὸν δακτύλιον, ἔστρεψεν ἔξω τὴν σφενδόνην αὐτοῦ, ὅποτε ἐνόησε τὴν μαγικὴν δύναμιν τοῦ δακτύλιου. Ὅταν ἔστρεψε πρὸς τὰ ἔσω τὴν σφενδόνην αὐτοῦ, ἐγένετο ἀφανῆς.

Ο χρυσοῦς δακτύλιος ἦτο ἐν πολλῇ χοήσει εἰς τὰς μαγείας τῶν μέσων αἰώνων.

Ἐνίστε μεταχειρίζονται μαγνητισμένους δακτυλίους, οἵτινες λέγεται ὅτι προφυλάττουσιν ἀπὸ τῆς κεφαλαλγίας, ἢ σιδηροῦς εἴς τινα μέρη, ὡς ἀλεξιτίριον κατὰ τῆς λύσης. Ὕπαρχουν δὲ κατὰ χώρας καὶ παντοῖαι ἄλλαι συνήθειαι καὶ δεισιδαιμονίαι ἀποβλέπουσαι εἰς τὸ περιεργότατον, ἀρχαιότατον καὶ ἰστορικότατον τοῦτο κόσμημα τοῦ ἀνθρώπου.

'Α δράνεια γλώσσης

Η πελάτις. — Μοῦ εἴπατε, γιατρέ, νὰ βγάλω τὴ γλῶσσα μου νὰ τὴν ἰδῆτε, καὶ ἔως τώρα δὲν τὴν ἐκυttάξατε . . .

Ο γιατρός. — Βέβαια, σᾶς εἶπα νὰ τὴν ἔχετε ἔξω ἔως ὅτου προφθάσω καὶ σᾶς γράψω τὴν συνταγὴ μὲ ήσυχία . . .